

Για την ποινικοποίηση του NO BORDER Camp από την πρυτανεία και τη δημαρχεία

Τις τελευταίες μέρες, σε μια Θεσσαλονίκη άδεια από φοιτητές/ριες και τους Φοιτ. Συλλόγους σε δυσκολία να συνεδριάσουν, κυκλοφορούν πολλά δημοσιεύματα στον τύπο, τα κανάλια και διάφορα πρόθυμα sites σχετικά με την πραγματοποίηση του κινηματικού NO BORDER Camp μέσα στο χώρο της πανεπιστημιούπολης.

Η παραφιλολογία ξεκίνησε με την “κατάσταση εκτάκτου ανάγκης” που κήρυξαν οι πρυτανικές αρχές με επίσημη ανακοίνωσή τους, όπου καλούσαν σε νέκρωση του ΑΠΘ προκειμένου να “προστατευθεί” από τους “αγνώστους καταληψίες”. Αυτή η χυδαία καταστροφολογία («ομάδες αγνώστων», «προφανής κίνδυνος καταστροφών», «μια κατάληψη είναι ο ορισμός της ανομίας») κορυφώθηκε με συνέντευξη τύπου (!) στην οποία ο πρύτανης του ΑΠΘ, Μήτκας, μαζί με το δήμαρχο Μπουτάρη έβαλαν στο στόχαστρο τη διοργάνωση διατυμπανίζοντας ότι “δε γνωρίζουν ποιοι είναι αυτοί οι καταληψίες”, “ενημερώνονται τελευταία στιγμή”, “δε ζήτησε κανείς άδεια” κλπ, κάνοντας παράλληλη έκκληση για επέμβαση της αστυνομίας, ενώ έχουν γίνει έκτοτε απανωτές εισαγγελικές παρεμβάσεις.

Αρχικά, η πραγματοποίηση του no border camp είχε γνωστοποιηθεί εδώ και μήνες σε κινηματικά μέσα δικτύωσης, αλλά και με αφίσες σε όλη την πόλη, ενώ πρόκειται για μια πανευρωπαϊκή κινηματική διοργάνωση αλληλεγγύης σε πρόσφυγες/μετανάστ(ρι)ες. Το γεγονός ότι η πρυτανεία περίμενε τόσο καιρό για να δηλώσει τόσο επίσημα την εναντίωσή της και να απειλήσει με την επέμβαση της αστυνομίας και το κάνει τώρα σε μια περίοδο σχετικής αδράνειας των φοιτητικών συλλόγων, αποδεικνύει ξεκάθαρα πως θέλουν να νομιμοποιήσουν με κάθε τρόπο την παρουσία της αστυνομίας εντός του ασύλου και να ποινικοποιήσουν την πολιτική δραστηριότητα εντός του. Παράλληλα, το παιχνίδι με τις “άδειες”, το βλέπουμε να εκτυλίσσεται εδώ και καιρό, με το κλείδωμα του πανεπιστημίου σε ώρες πέραν των μαθημάτων, με στόχο την προσπάθεια αποστείρωσής του από οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα πολιτική. Ακόμη, το κλείσιμο των βιβλιοθηκών και η ξαφνική ευαισθησία της πρυτανείας για την καθαριότητα των κατασκηνωτών και συνεπώς των πανεπιστημιακών χώρων, είναι τουλάχιστον υποκριτική, και δεν είναι παρά προφάσεις που γυρεύουν έρισμα στην κοινή γνώμη. Ειδικά για το ζήτημα της καθαριότητας, γνωρίζουμε πολύ καλά πως αυτή μπαίνει σε κίνδυνο, λόγω της συνολικότερης υποχρηματοδότησης κι όχι λόγω των χρηστών του χώρου. Το ΑΠΘ έχει μείνει μήνες ολόκληρους χωρίς καθαριότητα, ή με ολιγάριθμο προσωπικό, το οποίο μάλιστα εργάζεται σε συνθήκες ομηρίας και μαύρης εργασίας σε καθεστώς εργολαβίας. Προφανώς για τους εργαζομένους-σκλάβους η πρυτανεία δεν έχει να πει τίποτα, αλλά είχε να πει πολλά για τους απεργούς εργολαβικούς, οι οποίοι πριν 4 χρόνια διεκδικούσαν τα δεδουλευμένα τους και αντιμετωπίστηκαν ως εγκληματίες από την τότε πρυτανεία με αντίστοιχη εισαγγελική παρέμβαση και συλλήψεις απεργών-εργαζομένων εντός του ασύλου.

Αν αναλογιστούμε όλα τα παραπάνω βλέπουμε και σε τι στοχεύουν. Το κλίμα γενικευμένου κινδύνου και έντασης που δημιουργούν Μήτκας και Μπουτάρης δεν είναι παρά μια προσπάθεια απονομιμοποίησης του

ασύλου (όπως έχει γίνει και παλαιότερα) και οποιασδήποτε διεργασίας αμφισβητεί ότι το πανεπιστήμιο είναι αποκλειστικά και μόνο ένα στείρο εκπαιδευτήριο. Οι απειλές των πρυτανικών αρχών, το κλίμα τρομοκρατίας που σπέρνουν και η βία που επιστρατεύουν είναι γνωστές και στις κινητοποιήσεις των Φοιτητικών Συλλόγων που έχουμε συμμετάσχει. Η επέμβαση της αστυνομίας ή των τραμπούκων τους στις διαδικασίες της Συγκλήτου, όταν σε αυτές παρίστανται φοιτητικοί σύλλογοι, και η μέθοδος της εισαγγελικής παρέμβασης σε περιόδους κινητοποιήσεων και καταλήψεων από τους φοιτητικούς συλλόγους, επιστρατεύονται συχνά από τις εκάστοτε πρυτανείες για να τρομοκρατήσουν τους/τις αγωνιζόμενους/ες φοιτητές/ριες.

Όμως, ο χώρος του πανεπιστημίου, ο χώρος του ασύλου, όπως κατακτήθηκε, είναι κατεξοχήν χώρος κοινωνικός και πολιτικός. Δεν ανήκει σε καμία πρυτανεία, δεν ανήκει στο κράτος. Ανήκει στο λαό, ανήκει στους αγώνες, ανήκει στην πολιτική δραστηριοποίησή μας. Δε θα ζητάμε άδεια για να υπάρχουμε στο χώρο μας και το πρόσχημα των “καταστροφών” και της “προστασίας” από αυτές δε μας πείθει, καθώς ένας χώρος ζωντανός προστατεύεται από τους ίδιους τους χρήστες του.

Από την άλλη, ας μη ξεχνάμε πως τη στιγμή που η κυβέρνηση μαζί με την ΕΕ υπογράφει το κλείσιμο των συνόρων εγκλωβίζοντας χιλιάδες ανθρώπους, συμμετέχει στη σύναψη της συμφωνίας ΕΕ- Τουρκίας (για βίαιες απελάσεις, επαναπροωθήσεις προσφύγων σε εμπόλεμες ζώνες κλπ), η ταξική αλληλεγγύη ήταν αυτή που αγκάλιασε τους/τις μετανάστ(ρι)ες/πρόσφυγες. Ο ανοιχτός αγώνας για το σταμάτημα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων που δημιουργούν τα τεράστια προσφυγικά κύματα, ο αγώνας για το άνοιγμα των συνόρων και την ελεύθερη διέλευση των μεταναστ(ρι)ών*, τους οποίους ανέδειξαν και πρωτοστάτησαν φοιτητικοί σύλλογοι, σωματεία κι άλλοι συλλογικοί φορείς, συλλογικότητες αποτέλεσαν τη μόνη απάντηση απέναντι στην “προσφυγική-μεταναστευτική κρίση”, όπως την ονομάζουν. Από τη δικιά της σκοπιά η συλλογικότητα του No Border συνέβαλε δυναμικά στα παραπάνω και τώρα στοχοποιείται, ώστε να αποτελέσει το εξιλαστήριο θύμα για μια ευρύτατη καταπάτηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Οι πρυτανικές αρχές την ταυτίζουν, όπως κάνουν και για τις κινητοποιήσεις των Φοιτητικών Συλλόγων με εγκληματικούς χώρους, με στόχο την απονομιμοποίηση οποιασδήποτε δραστηριότητας μέσα στο ΑΠΘ που δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες του εκπαιδευτικού κατεστημένου και του κεφαλαίου. Το κλίμα των ημερών, με εκκενώσεις καταυλισμών προσφύγων στην Αθήνα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και την παρακρατική επίθεση χρυσαυγίτων σε πρόσφυγες και αλληλέγγυους στη Λέρο, τις ακροδεξιές κορώνες της ΝΔ που ζητά όξυνση της καταστολής, ολοκληρώνεται με την απαίτηση των πρυτανικών αρχών για καταπάτηση ασύλου και καταστολή. Συνεισφέρουν πρόθυμα στην κίνηση περαιτέρω καταστρατήγησης των δημοκρατικών ελευθεριών που ενορχηστρώνει κεντρικά η κυβέρνηση. Δεν είναι άλλωστε πρωτότυπη η πρωτοβουλία της πρυτανείας να ενισχύσει το κλίμα τρομοκρατίας, ξеноφοβίας και αυταρχικοποίησης. Είναι η ίδια πρυτανεία που στις 31 Μαΐου, απομάκρυνε παρουσία του αντιπρύτανη Λαόπουλου και με τη συνδρομή φυλάκων, πρόσφυγες οι οποίοι είχαν μεταφερθεί από αλληλέγγα μέλη των φοιτητικών συλλόγων στο χώρο του πανεπιστημίου για να τους προσφερθεί φροντίδα και νερό. Το ρατσιστικό παραλήρημα του αντιπρύτανη Λαόπουλου, η εκκένωση του χώρου από τους πρόσφυγες και η αντίληψη του ΑΠΘ-φρουρίου που δεν χωρά παρά μόνο φοιτητές και καθηγητές δεν ξεπλένονται με καμπάνιες φιλανθρωπίας που σκάρωσαν στην Ειδομένη πρυτανεία και ΜΚΟ. Οι μάσκες έπεσαν.

ΔΕ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΕΙ

Καταγγέλλουμε τις Πρυτανικές Αρχές, τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που έχουν προκαλέσει την επέμβαση των εισαγγελικών αρχών και έχουν κινητοποιήσει την Ασφάλεια («διακριτικά», λένε) μέσα και γύρω από το πανεπιστήμιο, επιχειρώντας την τρομοκράτηση των κατασκηνωτών και την αυταρχική αποστείρωση του ΑΠΘ. Δηλώνουμε πως για οποιαδήποτε καταπάτηση του Ασύλου υπεύθυνοι θα είναι οι προηγούμενοι και μόνο αυτοί. Οι αγωνιζόμενες/οι φοιτητ(ρι)ες με τις διαδικασίες των Συλλόγων τους θα προασπιστούν το Άσυλο, όπως έχουν κάνει επανειλημμένα, ως ζωτικό κεκτημένο του Φοιτητικού Κινήματος. Το πανεπιστήμιο που λένε ότι θέλουν, “άσυλο επιστήμης”, το οποίο

στην πραγματικότητα σημαίνει άσυλο εργολάβων και κερδοφορίας του κεφαλαίου δε μας χωράει. Το άσυλο κερδήθηκε ως άσυλο αγώνων και έτσι θα επιβάλλουμε να παραμείνει. Η αντιδραστική τοποθέτηση της πρυτανείας και του δημάρχου Μπουτάρη περί “ασύλου ανομίας”, δημιουργίας πανεπιστημιακής αστυνομίας και ενός πανεπιστημίου γεμάτο λουκέτα δε θα πιάσει τόπο γιατί οι φοιτητικοί σύλλογοι και το φοιτητικό κίνημα θα συνεχίσουν να αναμετριοούνται με τέτοιες αυταρχικές λογικές και να επανανοηματοδοτούν το άσυλο μέσα από τους αγώνες του σήμερα.

*πρόσφυγες/μετανάστες: ο διαχωρισμός που κάνει το κράτος ανάμεσα σε μετανάστες και πρόσφυγες, δηλαδή ότι οι δεύτεροι είχαν την επιλογή να φύγουν από τη χώρα τους, από την οποία δε συνέτρεχε κανένας λόγος να “αποδράσουν”, ενώ οι πρώτοι δεν είχαν επιλογή, αλλά όντως αναγκάστηκαν, δε μας βρίσκει σύμφωνες/ους. Ο διαχωρισμός αυτός προάγει ρατσιστικές λογικές, προσπαθεί να δημιουργήσει έναν εσωτερικό εχθρό και να αποπροσανατολίσει από τη ρίζα του προβλήματος: τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τα αυταρχικά καθεστώτα, τον πόλεμο, όλα γεννήματα του καπιταλιστικού συστήματος. Όπως και να τους αποκαλεί το επίσημο κράτος κι όσους διαχωρισμούς και να δημιουργεί με στόχο τα παραπάνω, καθώς και με σκοπό να δικαιολογήσει την απαράδεκτη πολιτική των κλειστών συνόρων και τον εγκλωβισμό χιλιάδων ανθρώπων, εμείς γνωρίζουμε πως όλοι αυτοί οι άνθρωποι ξεριζώθηκαν από τα σπίτια τους, κατατρεγμένοι είτε από τον πόλεμο, είτε από απολυταρχικά καθεστώτα, στα οποία ο θρησκευτικός ολοκληρωτισμός, η πατριαρχία οδηγούν σε καθημερινές βιαιοπραγίες, είτε ακόμη από τη φτώχεια και την πείνα.

ΕΑΑΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ